Z BLOGU IUSTORIA

Tajná nahrávka u soudu: kdy obstojí a kdy uškodí

> *Nahrávka pořízená bez souhlasu není u soudu automaticky zakázaná, ale ani nevyhrává sama. Kdy ji soud připustí, co se nahrávat nesmí a jak ji uchovat, aby obstála.*

TÝM IUSTORIA

5. 11. 2026 · 10 min čtení

O tajných nahrávkách kolují dva protichůdné omyly. Podle prvního je nahrávka pořízená bez souhlasu nezákonná a soud ji nevezme, takže nemá smysl ji pořizovat ani předkládat. Podle druhého je nahrávka nejlepší důkaz, jaký existuje: kdo má rozhovor nahraný, vyhrál. V kanceláři vídáme obojí. Klienta, který mlčí o nahrávce rozhodujícího telefonátu, protože se stydí, že nahrával. A klienta, který nahrává každou schůzku a čeká, že ho to ve sporu podrží.

Pravda je někde uprostřed. Nahrávka pořízená bez vědomí nahrávaného u soudu automaticky zakázaná není, ale soud ji připustí jen za určitých podmínek. Rozhoduje, co se nahrávalo, za jakých okolností, o co ve sporu jde a jestli se táž věc nedala dokázat jinak. Ukážeme, kde jsou hranice a jak nahrávku uchovat, aby u soudu obstála.

Pokud vás zajímá opačná situace, tedy že nahrává protistrana vás, přečtěte si článek Nahrává se. Aneb věty, které u jednacího stolu neříkejte nikdy.

Smí se vůbec nahrávat bez souhlasu?

Občanský zákoník chrání soukromí a projevy osobní povahy (§ 81 odst. 2). Nikdo nesmí zasáhnout do soukromí jiného, nemá-li k tomu zákonný důvod; zejména nelze bez svolení člověka narušit jeho soukromé prostory, sledovat jeho soukromý život nebo o tom pořizovat zvukový či obrazový záznam (§ 86).

Zákon ale zná výjimky. Svolení není třeba, pokud se zvukový nebo obrazový záznam pořídí nebo použije k výkonu nebo ochraně jiných práv nebo právem chráněných zájmů jiných osob (§ 88 odst. 1). Tento důvod se přitom nesmí využít nepřiměřeným způsobem v rozporu s oprávněnými zájmy nahrávaného (§ 90). Nejvyšší soud k tomu dodal, že jde o výjimku z ochrany osobnosti, a proto ji je nutné vykládat restriktivně: nestačí, že nahrávka někomu v řízení prospěje (rozsudek ze dne 14. 8. 2018, sp. zn. 21 Cdo 1267/2018).

Podstatné je také, co se nahrává. Rozhovory při výkonu povolání nebo při obchodní či veřejné činnosti podle Nejvyššího soudu zpravidla nemají osobní povahu (rozsudek ze dne 11. 5. 2005, sp. zn. 30 Cdo 64/2004, šlo o jednání společníků o problémech jejich firmy). Rozhodnutí vzniklo ještě za starého občanského zákoníku, ale Ústavní soud z něj vyšel i v nálezu, o kterém píšeme níže. Hovor o výpovědi, o reklamaci nebo o zaplacení faktury je tedy něco jiného než záznam rodinné hádky nebo intimního rozhovoru. Sama pracovní povaha rozhovoru ale dnes nestačí: Nejvyšší soud v roce 2018 nepřipustil nahrávku pracovních schůzek, protože jejich obsah dosvědčili svědci (viz níže).

Od nahrávání rozhovoru, kterého se sami účastníte, je třeba odlišit odposlech cizí komunikace. Úmyslné porušení tajemství hlasové nebo textové zprávy posílané sítí elektronických komunikací, například odposlech cizího telefonátu, může být trestným činem porušení tajemství dopravovaných zpráv; hrozí za něj odnětí svobody až na dvě léta nebo zákaz činnosti (§ 182 odst. 1 trestního zákoníku). A diktafon nastrčený v cizím bytě je přesně tím narušením soukromých prostor, které § 86 občanského zákoníku zakazuje.

Kdy soud tajnou nahrávku připustí

Za důkaz může v civilním řízení sloužit vše, čím lze zjistit stav věci (§ 125 občanského soudního řádu). Dlouho ale platilo, že důkaz pořízený v rozporu se zákonem a s porušením práv jiného soud neprovede. Nejvyšší soud tak v roce 1998 odmítl záznam telefonátů dvou zaměstnanců, který bez jejich vědomí pořídil zaměstnavatel (rozsudek ze dne 21. 10. 1998, sp. zn. 21 Cdo 1009/98). V civilních soudech pak převládal názor, že záznam rozhovoru lze použít jen se svolením toho, kdo byl nahrán.

Zlom přinesl nález Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2014, sp. zn. II. ÚS 1774/14. Zaměstnanec dostal výpověď pro nadbytečnost a tvrdil, že skutečným důvodem byla jeho kritika vedení. Na veletrhu si bez vědomí člena zahraničního vedení nahrál rozhovor, ve kterém mu podle jeho tvrzení tento člen vedení skutečný důvod výpovědi potvrdil. Krajský soud nahrávku odmítl jako nepřípustnou a Nejvyšší soud dovolání zamítl. Ústavní soud obě rozhodnutí zrušil.

Podle Ústavního soudu je základním kritériem poměřování chráněných práv a zájmů, které se střetávají, a nelze je řešit v obecné rovině. Soud musí v každém případě zvážit:

- okolnosti, za nichž nahrávka vznikla,
- význam zájmu, o který se ve sporu vede,
- jaké jiné možnosti měl ten, kdo nahrával, aby informace získal bez zásahu do soukromí druhého.

Ústavní soud zároveň výslovně uvedl, že svévolné nahrávání soukromých rozhovorů je za běžných okolností hrubým zásahem do soukromí a že se staví proti skrytému nahrávání při soukromých i profesionálních jednáních. Jinak je tomu tam, kde je nahrávka součástí obrany oběti trestného činu nebo cestou k právní ochraně výrazně slabší strany významného sporu, zejména pracovního. Opatření jediného nebo klíčového důkazu touto cestou Ústavní soud přirovnal ke krajní nouzi či dovolené svépomoci.

Nejvyšší soud tento přístup převzal a upřesnil v rozsudku ze dne 14. 8. 2018, sp. zn. 21 Cdo 1267/2018, který byl publikován ve Sbírce. Tajná nahrávka je podle něj výjimečný prostředek. Použít ji lze jen tam, kde má vést k prokázání skutečnosti, kterou není možné prokázat jinak, a kde i další okolnosti vedou k závěru, že právo na spravedlivý proces převáží nad ochranou osobnosti nahraného. V tom sporu chtěl zaměstnavatel nahrávkami dvou schůzek dokázat, že mu zaměstnanec vyhrožoval. Každé ze schůzek se ale účastnil jeden z lidí, se kterými zaměstnanec jednal, a oba o nich vypovídali jako svědci. Soudy proto nahrávky jako důkaz nepřipustily a Nejvyšší soud s tím souhlasil. Spor přesto vyhrál zaměstnavatel: výhrůžky prokázal svědky a Nejvyšší soud okamžité zrušení pracovního poměru uznal za platné.

Nahrávka je až poslední možnost, ne hlavní důkaz. Pokud lze stejnou skutečnost prokázat svědkem, e-mailem nebo jinou listinou, soud tajnou nahrávku zpravidla nepřipustí. Spor na ní proto nestavějte, ale ani ji nezadržujte: důkazy lze zpravidla navrhnout jen do skončení přípravného, jinak prvního jednání (§ 118b odst. 1 občanského soudního řádu). Navrhněte ji včas spolu s ostatními důkazy a vysvětlete, proč bez ní zůstane tvrzení proti tvrzení.

Pracovní spory: kdo nahrává a koho

V pracovních sporech má nahrávka největší šanci, pokud ji předkládá zaměstnanec. Ústavní soud v nálezu II. ÚS 1774/14 připomněl, že soudy musí brát v úvahu obvyklou důkazní nouzi zaměstnance, který se snaží prokázat nezákonný postup zaměstnavatele při skončení pracovního poměru. Za zjevně absurdní označil, aby převážil zájem na soukromí člena vedení, který na nahrávce neříkal nic osobního, jen informace podstatné pro pracovní poměr. Zaměstnanec, který dostal výpověď s důvodem, jemuž nevěří, a skutečný důvod mu nadřízený řekl jen ústně, má tedy v nahrávce takového rozhovoru argument, který soud nesmí odbýt jen tím, že vznikla bez souhlasu.

Zaměstnavatel je v opačné pozici. Bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze své činnosti nesmí narušovat soukromí zaměstnanců na pracovišti otevřeným nebo skrytým sledováním, odposlechem a záznamem jejich telefonických hovorů ani kontrolou jejich e-mailů (§ 316 odst. 2 zákoníku práce). Pokud takový důvod má, musí zaměstnance přímo informovat o rozsahu kontroly a o způsobu jejího provádění (§ 316 odst. 3). A jak ukazuje rozsudek 21 Cdo 1267/2018, má-li zaměstnavatel svědky, soud jeho tajnou nahrávku nepřipustí. Zaměstnavatel ji tam ale ani nepotřeboval, spor vyhrál díky svědkům.

U firem hraje roli i ochrana osobních údajů. Obecné nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR) se nevztahuje na zpracování, které fyzická osoba provádí v průběhu výlučně osobních či domácích činností (čl. 2 odst. 2 písm. c), a to bez jakékoli souvislosti s profesní nebo obchodní činností (bod 18 odůvodnění). Firma, která nahrává hovory se zákazníky nebo zaměstnanci, ale správcem osobních údajů je. Potřebuje právní základ, nejčastěji oprávněný zájem (čl. 6 odst. 1 písm. f), a musí lidi v okamžiku získání údajů informovat mimo jiné o tom, kdo údaje zpracovává, k jakému účelu a na jakém právním základě (čl. 13 odst. 1). Proto obvykle zazní na začátku hovoru s call centrem věta, že hovor může být nahráván. Výjimka pro osobní činnost se nevztahuje ani na podnikatele, který si skrytě nahrává jednání s obchodními partnery. I když soud takovou nahrávku připustí, informační povinnost podle GDPR tím splněna není.

Trestní řízení ve zkratce

V trestním řízení může za důkaz sloužit vše, co může přispět k objasnění věci, a každá strana může důkaz vyhledat a předložit (§ 89 odst. 2 trestního řádu). Soukromou nahrávku proto nelze předem vyloučit. Ústavní soud v nálezu II. ÚS 1774/14 shrnul svou dosavadní judikaturu tak, že i v trestním řízení je třeba vždy zvážit ochranu soukromí nahrávaného a že o použitelnosti záznamu se rozhoduje případ od případu.

Typickou situací, kdy nahrávka obstojí, je oběť, která si nahraje výhrůžky nebo vydírání. Právě obranu oběti trestného činu proti pachateli uvedl Ústavní soud jako případ, kdy je skryté nahrávání ospravedlnitelné. Pokud zvažujete trestní oznámení, přečtěte si nejdřív, co se stane, když ho někdo podá; nahrávka se tam stane součástí spisu, který uvidí i druhá strana.

Jak nahrávku pořídit a uchovat, aby obstála

Soud nehodnotí jen to, zda nahrávku připustí, ale i to, zda jí uvěří (§ 132 občanského soudního řádu). Protistrana skoro vždy namítne, že je nahrávka vytržená z kontextu, sestříhaná nebo upravená.

Uchovejte originál. Původní soubor ponechte v zařízení, kterým jste nahrávali, a jeho kopii si uložte jinam. Neupravujte ho, nestříhejte, neměňte formát a nepřejmenovávejte ho tak, aby se ztratily údaje o vzniku. Pokud protistrana pravost zpochybní, soud si může vyžádat odborné vyjádření nebo ustanovit znalce (§ 127 odst. 1 o. s. ř.). Znalecký posudek si můžete opatřit i sami; má-li všechny náležitosti a doložku znalce, soud s ním naloží jako s posudkem, který si vyžádal (§ 127a). Znalec bude chtít originál, ne nahrávku přeposlanou přes WhatsApp. Jak zajistit zprávy, e-maily a další digitální stopy, popisujeme v článku „Mám to na screenshotu." Kdy zprávy a e-maily obstojí u soudu.

Předložte celý záznam a přepis. Úryvek s jednou větou působí jako výběr toho, co se hodí. Soudu dejte celou nahrávku a k ní doslovný přepis, u cizojazyčného rozhovoru i s překladem.

Počítejte s tím, že soud nahrávku přehraje sám. Nejvyšší soud u videozáznamu z kamery uvedl, že se soud nemá spokojit s výpovědí svědka o tom, co na záznamu viděl, ale má záznam promítnout a vnímat ho bezprostředně (rozsudek ze dne 13. 7. 2021, sp. zn. 21 Cdo 678/2021). Co na nahrávce skutečně je, tedy rozhodne soud, ne vaše převyprávění.

Nezveřejňujte ji. Výjimka z § 88 odst. 1 občanského zákoníku kryje pořízení a použití záznamu k ochraně vašich práv, typicky u soudu nebo úřadu. Šíření na sociálních sítích k ochraně práv zpravidla nevede a snadno se z něj stane nepřiměřené využití, které zakazuje § 90. Nahraný se pak může domáhat, aby od zásahu bylo upuštěno a jeho následek odstraněn (§ 82 odst. 1), a náhrady nemajetkové újmy (§ 2956).

Nepoužívejte nahrávku k nátlaku. Hrozba typu „mám vás nahraného, a jestli nezaplatíte, pošlu to vašemu šéfovi" už není ochrana práv a podle okolností může jít i o vydírání (§ 175 trestního zákoníku). Nahrávku uchovejte pro řízení a o tom, kdy a jak ji použít, rozhodněte s advokátem.

V rodinných sporech buďte zvlášť opatrní. Nahrávání dítěte nebo telefonátů druhého rodiče s dítětem se u soudu často obrátí proti tomu, kdo nahrával; víc v článku Když dítě nechce k druhému rodiči.

Než nahrávku navrhnete, sepište, čím jiným lze totéž prokázat, a navrhněte všechny důkazy najednou a včas.
Po důležité schůzce pošlete druhé straně e-mail se shrnutím dohody. Když ho potvrdí nebo mu neodporuje, máte důkaz, proti kterému nikdo nenamítne zásah do soukromí.
Nahrávku nikde nezveřejňujte, nesdílejte ve skupinách a nepoužívejte k vyhrožování. Uchovejte originál v zařízení, kterým vznikla, a poznamenejte si datum, místo a účastníky rozhovoru.

Přehled

Otázka	Odpověď	Ustanovení
Je nahrávání bez souhlasu zakázané?	Soukromý život bez svolení zachycovat nelze; výjimkou je záznam k ochraně práv, použitý přiměřeně	§ 86, § 88 odst. 1, § 90 OZ
Odmítne soud tajnou nahrávku automaticky?	Ne, musí poměřit soukromí nahraného s právem na spravedlivý proces	nález ÚS II. ÚS 1774/14
Kdy ji soud v civilním sporu připustí?	Jen když skutečnost nelze prokázat jinak a okolnosti svědčí pro toho, kdo nahrával	rozsudek NS 21 Cdo 1267/2018
Má pracovní rozhovor osobní povahu?	Zpravidla ne, proto ho soud připustí snáz; i tak zkoumá, zda šlo totéž prokázat jinak	rozsudek NS 30 Cdo 64/2004
Smí zaměstnavatel nahrávat hovory zaměstnanců?	Jen ze závažného důvodu a s informováním zaměstnanců	§ 316 odst. 2 a 3 ZP
Je trestné odposlouchávat cizí telefonát?	Může být, hrozí až dvě léta	§ 182 odst. 1 TZ
Lze nahrávku použít v trestním řízení?	Ano, předem ji vyloučit nelze; rozhoduje se případ od případu	§ 89 odst. 2 TŘ

Máte nahrávku, která by mohla rozhodnout spor, a nevíte, jestli ji použít? Posoudíme, jakou má šanci u soudu, čím ji podepřít a jestli ji vůbec potřebujete, a navrhneme ji tak, aby soud musel vážit všechny okolnosti. Spory vedeme v rámci specializace na soudní spory. Napište nám.

Závěr

U soudu tajná nahrávka zakázaná není, sama ale spor nevyhraje. Největší šanci má, když zachycuje pracovní nebo obchodní rozhovor, nahrával ten slabší nebo oběť a rozhodnou skutečnost jinak dokázat nejde. Kde je svědek nebo e-mail, soud sáhne po nich, a nahrávka šířená po internetu škodí tomu, kdo ji pořídil.

Prameny

- Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, § 81, § 82, § 86, § 88, § 90 a § 2956 (znění k 6. 11. 2026).
- Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, § 118b, § 125, § 127, § 127a a § 132.
- Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, § 316.
- Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, § 175 a § 182.

- Zákon č. 141/1961 Sb., trestní řád, § 89.
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 (GDPR), čl. 2, čl. 6 a čl. 13, bod 18 odůvodnění.
- Nález Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2014, sp. zn. II. ÚS 1774/14.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. 8. 2018, sp. zn. 21 Cdo 1267/2018.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11. 5. 2005, sp. zn. 30 Cdo 64/2004.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 10. 1998, sp. zn. 21 Cdo 1009/98.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 7. 2021, sp. zn. 21 Cdo 678/2021.

Tento článek má informativní charakter a nepředstavuje právní poradenství. Vychází z právního stavu ke dni publikace; zda soud konkrétní nahrávku připustí, vždy záleží na okolnostech jejího pořízení a na tom, co se jí má prokázat.

Tajná nahrávka u soudu: kdy obstojí a kdy uškodí

Tým IUSTORIA · Publikováno 5. 11. 2026

https://www.iustoria.cz/blog/nahravka-hovoru-jako-dukaz/

Text je dílem chráněným autorským právem. Sdílení celého dokumentu bez úprav je vítáno; přebírání částí do jiných textů jen s uvedením zdroje. © IUSTORIA, advokátní kancelář, s.r.o.